

עונג שבת ז"א

אור החיים הקדוש

סיפור תואם לפרשה | מאת ר. סעדה

r3235575@gmail.com

חידוש מתורת רבינו

רבונו כותב מכתב לשכינה הקדושה

ומדי דברנו בהשראת השכינה הקדושה, ראוי להזכיר את המכתב שכתב רבונו לשכינה...

מעשה שהיה בעת מגוריו של רבונו מירושלים, אחד מתלמידיו ניגש אליו וביכה את מר גורלו, לאחר שנות שובע רבות ונעימות, בהן חי בהרחבת הדעת ובשפע רוחני וגשמי, התהפך עליו מזלו לרעה, וכעת הוא מחזר בפתחים ותר אחר פיסת לחם ראויה לשמה, ביתו מלא בילדים המשועים לאוכל, ופרנסה - אין.

השתתף עימו רבונו בצערו העמוק, וברוב רחמיו, נטל פתקא קטנה, רשם עליה מספר מילים והגיש ליהודי, 'גש אל שריד בית המקדש' אמר לו, 'וטמון את המכתב בין אבני הכותל'.

התעודד היהודי, ופנה אל עבר שריד בית מקדשו. בדרכו, תקפה אותו רוח חזקה ונטלה מיודו את הפתק, היהודי ניסה לתור ולחפש אותו בכל האזור, אך הפתק נעלם!

שב האיש ברגליים כושלות אל רבונו, וסיפר לו את תלאותיו, הצטער רבונו בצערו, אך לא כתב לו מכתב חדש, ואמר: "מה אעשה ולא אסתיע מילתא..."

לאחר פרק זמן, נמצא בירושלים הפתק האבוד, הפתק היה חתום בשמו המלא של רבונו, וראו שהוא כתב מכתב ישיר לריבונו של עולם, עם הפנייה - "אחותי רעייתי יונתי תמתי, אבקשך ברחמים להשפיע טובה לפלוני בן פלוני..."

פעם נוספת בה כתב רבונו מכתב לשכינה הקדושה, הייתה עוד בשהותו בארץ מכורתו, מרוקו, ניגש אליו אחד מתלמידיו הנאמנים, ושח לו על רצונו לעלות לארץ ישראל, משום כך, חפץ הוא כי רבונו יכתוב לו מכתב המלצה.

ונגה רבונו לבקשתו, אך אמר, הרי בירושלים, רבני המקום לא מכירים אותי, ועל כן, מה יהא ערכו של מכתב המלצה? לכן, שולח אני עימך מכתב לשכינת עוזנו, סור נא לכותל המערבי מיד עם הגיעך לעיר הקודש, ומסור שם את המכתב..."

עשה התלמיד כעצת רבונו, טמן את הפתק בין אבני הכותל ובתוך זמן קצר מצא פרנסה מכובדת.

(נר המערבי: עמ' שטו. באור החיים: עמ' 95)

המשך חידוש מתורת רבינו

צא ולמד את דרגות השראת השכינה שישנה בעולם - שהדרגה הגבוהה ביותר היא השראת השכינה בהר סיני בעת מתן תורה, ולמטה ממנה השראתו במשכן ובבית המקדש, ולמטה ממנו השראת שכינה על הנביא, ולאחר מכן בבית הכנסת ובית המדרש, ולאחר מכן בעשרה שלומדים ועוסקים בתורה, וכן הלאה...

ובזה מתורצת הקושיה, שמה שלא ירדה השכינה למצרים היא בבחינת אור הגבוה ביותר שהיא שורה על הנביא, ולכן יצא משה רבינו מהעיר לדבר עם ה', אבל בחינת אור השכינה שנמצאת אצל לומדי התורה היא כן ירדה עם יעקב אבינו למצרים, ושם היא נשארה עד צאת עם ישראל ממצרים.

ולכאורה צריך להבין איך אפשר לחלק בדרגות אור השכינה, הרי אלהותו יתברך תמיד אורו שווה ללא שינוי???

מפרש רבונו הקדוש, שכלפי מציאותו יתברך ודאי שאין שינוי, אך כלפי הנבראים יש חילוק בדרגת אור השכינה שהם מסוגלים לקבל וישתנה ממקום למקום כפי בחינתו כשינוי שמצינו בין הר סיני לבית המקדש וכן על זה הדרך.

ומסיף רבונו הקדוש שעל פי זה אפשר להבין את השינוי בין נשמה לנשמה, שיש נשמות יותר גבוהות ויש פחות, ואפילו שכולם תצבות ממקור הנשמות שתחת כיסא הכבוד.

{פרק כה פסוק ט}

'גודל השראת השכינה שהייתה במשכן'

וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם: כָּל אִשׁר אֲנִי מֵרָאה אוֹתְךָ אֶת מִבְּנֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֶת מִבְּנֵי תָלַי וְכֵן מַעֲשׂוֹ:

שואל רבונו הקדוש, מדוע הקדים הכתוב את הפסוק: 'וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ', קודם הפסוק: 'כָּל אִשׁר אֲנִי מֵרָאה אוֹתְךָ'? הרי לכאורה לפי סדר הדברים היה צריך לומר קודם: 'כָּל אִשׁר אֲנִי מֵרָאה אוֹתְךָ וְכֵן' - שהוא הסבר וסיכום כל פרטי הדברים הנצרכים להקמת המשכן שהזכיר קודם, ואחר כך היה לו לומר: 'וְעָשׂוּ לִי' - מכל זה - **מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם**.

מתרץ רבונו הקדוש, שבא הכתוב לומר לנו שישנם כמה וכמה דרגות בהשראת השכינה, ותמצא שאמרו כן חז"ל במשנה: (אבות פ"ג ע"ג) 'עשרה שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שרויה ביניהם, ואפילו בחמישה, ואפילו בשלושה, ואפילו בשניים, ואפילו באחד'. וברור שלא ראי זה כראי זה, ודרגת השראת השכינה באחד אינה כדרגת השכינה בשניים, ובחמישה, ובעשרה. וכן מה שאמרו: (ב"ר ע"ג ע"ג) 'אין השכינה שורה על פחות משישים ריבוא', אין הכוונה שהיא לא שורה כלל, אלא בוודאי שאינה כמו השכינה השרויה בעשרה, אלא היא בדרגה הרבה יותר גבוהה, ומכאן תלמד כי דרגות הקדושה הם מאחד עד שישים ריבוא. וכמו כן בוודאי שגם ב'איכות' ישנם הרבה דרגות בהשראת השכינה, שלא דומה השראת השכינה בעשרה 'בינוניים', לעשרה 'צדיקים' שהשכינה שרויה ביניהם.

ולפי זה מבאר רבונו הקדוש את העניין כאן, שמשה רבונו - כשאמר לו ה': 'וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם' - לא ידע על איזה דרגה של השראת השכינה נתכוון ה'. וה' היודע כל תעלומות ידע מזה והשיבו: 'כָּל אִשׁר אֲנִי מֵרָאה אוֹתְךָ' - היינו בהשראת השכינה כאן תהיה בדרגה שבה אני מדבר עימך, שהיא במראה ולא בחידות, וכלשון הכתוב: (מסעי י"ב ע"ג) 'וְתִמְנַתִּי ה' יְבִיט', וכך תהיה גם כן השראת השכינה במשכן. ולכן סדר הפסוקים הוא קודם כל: 'וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹכָם' - שה' אמר לו שדרגת השראת השכינה שתהיה במשכן היא - **כָּל אִשׁר אֲנִי מֵרָאה אוֹתְךָ וְכֵן**.

ובהקשר לזה, נביא את מה שהקשה רבונו בפרשת 'ויגש' (ע"ג) על הפסוק: 'אֲנִי אֲרֹד עִמָּךְ מִצְרַיִם', שמהכתוב משמע שירדה השכינה עם יעקב אבינו למצרים, ולכאורה קשה, הרי חז"ל אמרו (ספרי י"ב ע"ג) כי בגלל שארץ מצרים הייתה מלאה בגילולים ועבודה זרה לא שרתה שם השכינה, ומהטעם הזה היה משה רבונו צריך לצאת מחוץ לעיר כדי להתפלל, כדכתיב: (ספרי י"ב ע"ג) 'צָאֲתִי אֶת הָעִיר', ואם כן איך ה' הבטיח ליעקב שירד עימו למצרים??

ואולי יש לפרש שבאמת השכינה לא ירדה למצרים, ומה שנאמר: 'אֲנִי אֲרֹד עִמָּךְ מִצְרַיִם', הוא על דרך מה שנאמר בתהילים: (ע"ג) 'עָמַד אֲנִי בְּצָרָה', שה' מצטער עם ישראל בחרתו, וגם כאן ה' רמז ליעקב שכביכול הוא יסבול עימו ביחד את הצרה, ולשון מצרימה מלשון 'מצר', וכמו שמצינו בפרשת שמות (ד) שה' נגלה למשה בתוך הסנה, להראותו שהוא שוכן בסנה שהוא מקום קוצים, מפני שהוא משתתף בצער עם ישראל.

אולם עדיין קשה, שהרי בכמה מקומות אמרו חז"ל שהשכינה כן הייתה עימם במצרים, כמבואר במסכת מגילה: (ע"ג) 'אמר ר' שמעון בר יוחאי - בא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה, שכל מקום שגלו שכינה עמם'. וכן מבואר בתנחומא: (י"ח) מהכתוב 'וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּצְרָה' (בראשית טו ט"א), שיעקב השתחוה לשכינה שהייתה עומדת מעליו, וכן מבואר בבראשית רבה (טו ט"ג) שהשכינה השלימה את מנין השבעים נפש שירדו למצרים, כי אם תמנה בפסוקים את כל הנפשות שירדו למצרים תמצא שאינם אלא שישים ותשע, ואם כן איך אפשר לומר שהשכינה לא ירדה למצרים??

ומתרץ רבונו הקדוש, שאין סתירה בדבר כי יש דרגות באור השכינה, ודוגמא לכך תמצא ששנו רבותינו (אבות פ"ג ע"ג) שעשרה אנשים שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שרויה ביניהם, ואפילו שניים שעוסקים ואפילו אחד שעוסק. ולעומת זאת מצינו שלא ירדה שכינה ביניהם של ישראל אלא רק לאחר שעשו את המשכן, ובירידתה ראו כל ישראל את השראת השכינה, כמאמר הכתוב: (ספרי מ"ה) 'כִּבְדוּ ה' מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן', מה שאין הרגש כזה ולא כיוצא בו בשעה שעוסקים בתורה ואפילו אלף אנשים ביחד, אלא ודאי שיש דרגות רבות בהשראת השכינה.

הגרלה על סך 2600 ש"ח ללומדי אור החיים
לפרטים: 0534132406 להתקשר בין 7:00 ל-8:00 בערב.

הגליון מוקדש ל"ג אברום הקיץ ה"ד, ול"ג אבובה בת שבט ע"ה

ה' מחבב את התרומה שבאה מרצון ומנדבת הלב

דבר אל בני ישראל ויחזו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי:
שואל רבנו הקדוש מדוע חזר הכתוב ואמר 'תקחו את תרומתי', אחרי שאמר לפני כן 'ויקחו לי תרומה', ולמה הוא כפל את דבריו?
מתרץ רבנו הקדוש על זה הדרך, שיש שני סוגי תרומות: אחת הבאה מרצון ומנדבת הלב, והשנייה הבאה בכפייה, והתרומה הבאה מרצון ומנדבת הלב היא החשובה והמועדפת אצל ה' יתברך, והתרומה הבאה בכפייה ואי חשק היא בדרגה פחותה ממנה.
ולפי זה אפשר לפרש את הפסוק כך: **'דבר אל בני ישראל ויחזו לי תרומה'**, דהיינו התרומה שבאה מכפייה שהיא לא נקראת 'תרומתי' אלא סתם תרומה, אבל התרומה שבאה **'מאת כל איש אשר ידבנו לבו'**, והיא מהחשק והרצון של הנותן, לזה יקרא **'תקחו את תרומתי'**, שהיא החשובה והמועדפת עלי לכן היא נקראת 'תרומתי'.

אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולהשן:

שואל רבנו הקדוש, מדוע מנה הכתוב את אבני השהם ואבני המילואים בסוף, הרי הם יותר יקרים אפילו מהזהב והכסף, ולכאורה היה מן הראוי למנותם מתחילה??
מתרץ רבנו הקדוש, שמכיוון שמצוינו בחז"ל שאמרו (במדבר י"ב טו) שהנשיאים הביאו את אבני השהם והמילואים לאחר שראו שתרמו לל ישראל את כל צורך המשכן, כיוון שאמרו לעצמם שלאחר שיתרמו כלל ישראל הם ישלימו את החסר, ולכן הקפיד ה' עליהם על שהתעצלו בדבר, ולכן חיסר את האות יו"ד בשמם, כמאמר הכתוב: **'והנשיאים'** הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולהשן, ועל כן סדרם בסוף.
ועוד אפשר לתרץ על פי דברי חז"ל שאמרו (יבמות ע"ג) שהענגים הביאו את אבני השהם ואבני המילואים, כמאמר הכתוב במשלי: (כ"ג י"ד) **'נשיאים ירוח ונשים אין'**, ופירש רש"י: נשיאים ממש - ענגים היו. ואם כן כיוון שלא היה טורח ויגיעה בהבאתם וגם לא חסרון כיס, לכן סדרם הכתוב בסוף.
נמצינו למדים: התרומה הבאה מרצון ונדבת הלב וכן הבאתה ברויות, חשובה אצל הקב"ה לעומת תרומה הבאה בעצלות או ללא מאמץ או בכפייה, תרומה כזאת פחות חשובה בעיני הקב"ה.

(פרק כה פסוקים ב-ז)

זרע של קיימא בזכות רבינו

התפילה על קברו של רבנו המסוגלת לבנים

סיפר כ"ק האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א, מעשה אירע בכמה אברכים ששבו ושיחרו את פניו של מור אבי, כ"ק האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירא זצוק"ל, בבקשת ברכה לזכות לזרע של קיימא, אך הברכה בוששה מלבוא. פעם אחר פעם נפטרו ממנו בפסוק אחר או באמירת חיזוק כלשהו. אולם אמירה נחרצת מן הסוג שכולם ידעו שהוא מסוגל לה לא זכו לשמוע ממנו. ביום מן הימים הזדמנו חמישה מהם לפונדק אחד והתוועדו ביניהם לנסוע יחדיו לאשדוד לבקש מ'בבא מאיר' שיאציל להם ישועה. הגיעו החמישה לביתו ואחד מהם הזכיר את כולם בבחינת מה שאמרו "המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר"...

הרהר 'בבא מאיר' במחשבותיו, והורה להם לעלות לקברו של רבינו האור החיים' הקדוש ולהעתיק שם על פקידתם הקרובה. הדרך אותם שיסעו בנפרד כל אחד עם זוגתו, וישתטחו כל אחד בזווית אחרת על הציון - פירט את הוראתו ואיחל להם ישועה בזכותו של הצדיק.

מוסר העדות, הרה"ג יוסף פלבני שליט"א, המכיר אישית את כל האברכים סיפר, כי ארבעה מהם הזדרזו למלא אחר דבריו של 'בבא מאיר' ולפקודת השנה חבקו בזרועותיהם זרע של קיימא. החמישי התמהמה וזנח את המשימה אשר הוטלה על שכמו, ועד היום עודנו ערירי וזרע אין לו, רחמנא ליצלן. וכך היה נוהג מור אבי הקדוש - מסיים האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא, 'לשלוש יהודים להתפלל על מעונו של האור החיים' הקדוש, ובפרט חשוכי בנים ששויעו לקול שמונה ושמונה במעונם'. ובודאי שהיה לכך קשר גם לכוח המשלח, כי מור אבי היה קשור בקשר נפשי עמוק עם האור החיים' הקדוש ותורתו, ותדיר היה הוגה בספרו הקדוש ולכן ראה שאותו מקום מסוגל ביותר שתתקבלנה בו התפילות.

(נר המערבי עמוד שס"ו)

פתגם לחיים

"כי אין חפץ בעקבל תורה, אלא אם יקבל את כל התורה, וכל הפקבל עליו תורה חזן פעצווה אחת, אין לו תורה!!! - כיוון שרצון ה' שיקבלו את דבריו ללא יוצא מן הכלל.
 {אור החיים שפוט פרק כ פסוק א}

העלון מוקדש - להצלחת עם ישראל ולגאולה השלמה, ולרפואת שמעון בן ספיר שרה, ספיר שרה בת גיית, אברהם מן מרים, תנה בת גרציה, מיכאל בן ברוריה שרה, שמעון בן לבנה, שירה בת ספיר שרה, אלישבע בת אביגיל, מרים בת גלדים, דוד בן גרציה, חיים ישראל יעקב בן יפה, ישעיהו בן מרים, יהודה דוד בן חלילה, אפרת רחלי בת שרה, רותית אפרת בת חזיה אמירה, נסים בן סימי, אבישג בת אורטל, רועי אליאסף בן ליאת, סמדר חתואלי בת מאירה, טילה מרים בת דינה, עוזיאל בן יפה לרפואה זיווג והצלחה. לזיווג הגון ישראל בת גיית, יעקב חיים בן יעל, קרן נועה בת יעל, קרן זיווג, אוסנת, חני, נות ציפורה, אריאל בן ציפורה, שחר בת איריס, רותי בת תנה, הודיה בת אילית, רויאל רו בן נורית, שחר בת איריס, תהילה בת רותי. זרע בר קיימא לעמוננד בן אביעד, יוסף חיים בן דורית ואלישבע בת פניה שרה, ישראל בן יעל, יחיאל דוד ועטרה, ישראל מאיר בן יעל, ויעל בת מרים. לחזרה בתשובה יוסף בן אודליה. להצלחה בכל וכן לרפואה ליהודה אילה אהרון שמעון וחומר עובדיה, יוסף נעים וכל בני ביתו, יעקב חיים בן יעל, דליה אילה בת רות, אליהו בן רותית אפרת, יעל בת מול, שלמה פריץ בן שולמית וכל בני ביתו. יצחק בן עטר וכל בני ביתו, אדם בן רותית ושיחור בשלום, נהוראי לוי בן חגית ושיצא מהשבי, שלמה רפאל בן יוכבד, רותי מלכה בת גוליה, יעל בת מרגלית ומשפחתה. לע"נ הרב שמעון בן אסתר זצ"ל, חיים יעיש בן עישה, מרים בת מול מסעודה, גרציה בת רחל, סמדר שמחה בת רות, אילנה בת רינה, שמעון בן לאוני, מיה בת שושנה, חיה בת גייה, יחזקאל בן מרים, צבי בן מרים, יוסף בן מסעודה, משה בן עליזה, עליזה בת מול טוב, אשר מסעוד בן זהה, אילן בן לידיה, ראובן בן עליה סריץ, רבי אליהו בן רחמון, מאיר זקינו בן שיכיה.

תרצה לפתוח שיעור אור החיים בישיבתך?
 נשמח לסייע לך:
 052-7636252

הקדשה מרכזית נא ללמוד ולהתפלל לע"נ ה' שמעון בן רזלה זצ"ל
העלון מוקדש לרפואת חיים ישראל יעקב בן יפה

לכולל 'אור החיים' ליל שישי
ההושים תרומות להחזקת אברכים. עלות החזקת אברך לחודש 200 ש"ח ניתן להעביד שמות לברכה.
לפרטים - 0527149157

השקעה שלא תוכל לסרב לה
מניית חיים בתורת רבנו האור החיים' הקדוש. בכל 100 ש"ח שאתה משקיע אתה זוכה בכ-1000 יהודים שילמדו בזכותך בתורת רבנו חיים בן עשר זיע"א. 100% זכוי הרבים!!!
לפרטים: 052-7149157

ספרי האור החיים במחיר עלות לפרטים - 0509779090.

הלקיים	שם הספר
5	שולחן השבת עם אור החיים
10	אור החיים המבואר
5	אור החיים המבואר
5	אור החיים המשולב
1	אור החיים במסכתות ר"ח הימים
1	ראשון לציון על מצילות א"ע הנ"ך
2	מפיי אור החיים
1	בי המערבי
3	סרי תוצר
6	ראשון לציון
1	סידור עם פירוש אור החיים
2	אור החיים מאיר
1	אור החיים לשולחן שבת